

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ก่อนออกเดินทาง ผมค้นในกูเกิ้ล พบโพสต์ [เที่ยวไปตามฝัน ๙ วันในฝรั่งเศส ตอนที่ ๕ ลียง](#) จึงได้ virtual tour ก่อนไปเที่ยวจริงๆ

ที่ ลียง (Lyon) เราจองโรงแรม Athena Part-Dieu, 45 Boulevard Marius Vivier Merle สองช่วง คือ ๓๑ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน กับ ๔ - ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ สองวันแรกค่าโรงแรม ๑๓๐ ยูโร วันหลังวันเดียว ๑๑๐ ยูโร โดยสองวันระหว่างกลางเราไปเที่ยวและพักที่ อาวียง เราอาศัยฝากกระเป๋าใหญ่ไว้ที่โรงแรม Athena

เช้าวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เราออกจากโรงแรม Nouvel ลากกระเป๋าไปสถานี ที่อยู่ห่างไปเพียง ๑๐๐ เมตร ไปพบคนแมกลันเล้าฟุ้ง เห็นเราหยุดถ่ายรูปตรงสวนสาธารณะ ก็เข้ามาคุยและถ่ายรูปด้วย เราระวังตัวแจจ กลัวโดนลอกคราบ

ที่สถานีรถไฟ ผมพบวิธีใช้ Wifi ฟรีของร้านขายอาหารและของจิปาละ chez-jean โดยต้องลงทะเบียน ก่อน คงเพื่อความปลอดภัย

ตอนนี้เราเริ่มชำนาญการตรวจสอบข้อมูลรถไฟ และมุ่งหน้าไปขึ้นรถแต่ละขบวนแล้ว เขามีป้าย กระดาษสีเหลืองเป็นขบวนรถออกประจำวัน ป้ายสีขาวเป็นขบวนรถเข้า และมีป้าย LCD พื้นสีฟ้าบอกรถออก ในช่วงเวลานั้น พื้นสีเขียวบอกเวลารถเข้า มีนาฬิกาติดอยู่เหนือป้ายรถออก กล่าวได้ว่า ป้ายต่างๆ ของสถานีรถไฟบอกข้อมูลสะดวกดีจริงๆ ปัญหาใหญ่ของนักท่องเที่ยวชาวอย่างเราคือหูตาค่อยดี รวมทั้งเห็นแล้ว ก็ยังไม่เข้าใจ คือสมองก็ช้าด้วย

ในรถไฟ อานซี - ลียง ปารีสเยอร์ เที่ยว ๖.๕๓ น. เรานั่งรถชั้น ๑ สองคนครองทั้งโบกี้ ซึ่งจุโดยสาร ๕๔ คน ตลอดเส้นทาง สาวน้อยควักเอาเสบียงอาหารที่เตรียมมาจากเมืองไทย เอามากินบนรถ สะดวกสบายมาก ผมเขียนบันทึก ช่วงที่อยู่ที่เมือง อานซี ๒ วันเสร็จบนรถไฟ รถไฟที่นี่ที่นั่งสบายมาก แต่ค่อนข้างเก่า ข้อตำหนิคือกระจก หน้าต่าง และห้องน้ำสกปรก

วิวสองข้างทางของรถไฟวันนี้ต่างจากวานนี้โดยสิ้นเชิง วานี้เราไปเที่ยวภูเขาวิวเป็นภูเขา ยกขาไวพลนด้วยหิมะ วันนี้วิวทุ่งราบ มีช่วงหนึ่งผ่านทะเลสาบ มีปราสาทอยู่บนเขาริมทะเลสาบหลายหลัง

สาวน้อยวางแผนเที่ยว ลียง สองวันเต็ม เพราะเป็นทั้งเมืองใหญ่ (ที่ ๒ ของประเทศ รองจากปารีส) และเป็นเมืองโบราณตั้งแต่สมัยโรมันด้วย

ถึงสถานีรถไฟ ลียง ปารีสเยอ (Lyon Part Dieu) เวลา ๙ โมงเศษ เราลากกระเป๋าไปหาทางออก ด้านที่โรงแรม อะธินา ปารีสเยอ (Athena Part Dieu) ตั้งอยู่ พอจะโงกหน้าออกจากตัวสถานีรถไฟ ก็เห็นป้ายชื่อโรงแรม เราไปฝากกระเป๋า แล้วถามเจ้าหน้าที่ต้อนรับว่า จะหาซื้อ [Lyon CityCard](#) ได้ที่ไหน เขาบอกว่าต้องไปที่ Information Center ซึ่งอยู่ที่ จตุรัส เบเลอคูว์ (Place Bellecour) โดยนั่งรถบัส C9 จากหน้าโรงแรมผ่านจตุรัสนั้นพอดี

เมื่อไปถึงเราตรงไปที่ Information Center ซึ่งคนมาก มีเจ้าหน้าที่ทำงานอยู่ ๔ - ๕ คน เขาให้ รายละเอียดต่างๆ ดีมาก ว่าบัตร ซิตี้การ์ดนี้ ลงเรือชมแม่น้ำโซนกับแม่น้ำโรนก็ได้ เข้าชมพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ได้ ขึ้นรถได้ทุกประเภท

สาวน้อยอ่านหนังสือใครๆ ก็ไปเที่ยวฝรั่งเศส เขียนโดย อติศักดิ์ จันทรวง ว่าแถวจตุรัสมีพิพิธภัณฑ์ ประวัติศาสตร์สิ่งทอ และพิพิธภัณฑ์มันชนศิลป์ โดยในหนังสือมีแผนที่บอกเสร็จสรรพ แต่ว่าสาวน้อย จะถามทางไปจนพบก็ถามหลายคนมาก คนที่นั่นไม่รู้จักพิพิธภัณฑ์นี้ เขาดูจากแผนที่ แต่เมื่อเราไปพบป้าย พิพิธภัณฑ์ มีประตูเก่าๆ บานใหญ่พร้อมกับเหล็กเคาะเรียก ผมเข้าไปเคาะ ก็มีสาวน้อยบนรถยนต์บอกว่า ประตูเข้าอยู่ทางโน้น

แล้วบัตร CityCard ก็ออกฤทธิ์ และเมื่อเข้าไปชมการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ก็ยิ่งอึ้ง เพราะดูภายนอก ดึกมันโหมๆ แต่ข้างในสุดจะยิ่งใหญ่

พิพิธภัณฑ์ทั้งสองอยู่ภายในบริเวณเดียวกัน แต่คนละตึก พิพิธภัณฑ์มันชนศิลป์ (The Museum of Decorative Arts) จัดแสดง Legendary Costumes : 20 years of Lyon Opera House's artistic creation) มีวิถีทัศน์การแสดง โอเปร่า บางเรื่อง รวมทั้งการออกแบบเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้าตัวแสดง นอกจากนี้ยังมีการจัดแสดงเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายคนยุคโบราณ

ส่วนพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์สิ่งทอ (Textile Museum) ข้างนอกอาคารโหมดูไม่ได้ แต่สิ่งทอที่จัดแสดงภายใน สุดจะอลังการ เครื่องปักเครื่องทอเป็นลวดลายสีต่างๆ งดงามสุดจะบรรยาย เขาไม่ให้ถ่ายรูป จึงไม่มีรูปมาฝาก ค้นเรื่องพิพิธภัณฑ์ทั้งสองได้ที่ www.mtmad.fr

เราไม่ได้ดูทั้งหมด เพราะสาวน้อยเริ่มมึน เราจึงพักบ้างเดินบ้าง จนไปออก Place Gaietteon ใกล้สะพาน University ข้ามแม่น้ำโรน เราเดินผ่านร้านอาหาร Pop's Kfe Restaurant & Bar เป็นร้านเล็กๆ ตั้งโต๊ะริมถนน เวลาประมาณเที่ยงครึ่ง เราจึงกินอาหารที่ร้านนี้ กินอาหารแนะนำประจำวัน ผมกินเนื้อสเต็ก มากับมันฝรั่งทอด สาวน้อยกินปลาทูน่า (ฝรั่งเศสเรียกทอง) มากับข้าว ผมสั่งไวน์แดงหนึ่งแก้วด้วย กินอาหารแล้วกระป๋องเปรี้ยวขึ้น ก็เดินไปลงเรือล่องแม่น้ำ [Lyon City Boat](http://Lyon-City-Boat) ที่ท่าเรือตามที่เจ้าหน้าที่ที่ Information Center แนะนำ ระหว่างเดินไปพบ Farmers' Market ที่ริมถนนริมแม่น้ำ อยู่ในสภาพตลาดกำลังวาย พ่อค้าแม่ค้ากำลังเก็บของกลับ พื้นที่นี้หลังจากเราล่องเรือจบขึ้นมา ไม่มีร่องรอยของตลาดเลย บางช่วงมีร้านอาหารและเครื่องดื่มขึ้นมาแทน

เราไปถึงสถานที่ขึ้นเรือเวลาประมาณ ๑๓.๑๕ น. มีเครื่องหมายบอก ว่าเป็นที่ขึ้น Lyon City Boat ตรงที่มีตู้ขายตั๋วที่ยังปิดอยู่ ไม่มีป้ายอธิบายแก่นักท่องเที่ยวใดๆ ทั้งสิ้น เรารออยู่นานท่ามกลางแดดร้อนเปรี้ยง จนเวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. จึงเปิดขายตั๋ว เราคิดว่า Lyon CityCard มันศักดิ์สิทธิ์ผ่านได้เลย จริงๆ แล้วต้องไปเอาตัวก่อน

เรอล่องไปตามลำน้ำโซน (Saone) ไปจนถึงจุดที่แม่น้ำสองสาย (คือโซน กับ โรน - Rhone) สบกัน เห็นสีแม่น้ำต่างกันชัดเจน ระหว่างทางไกด์ผู้หญิงพากษ์อธิบายเรื่องราวตำนานและประวัติศาสตร์ของสถานที่ เป็นภาษาฝรั่งเศสตามด้วยภาษาอังกฤษ ผมฟังบ้างไม่ฟังบ้าง เพราะมัวถ่ายรูป แล้วเรอวกขึ้นไปตามลำน้ำโรน ระยะหนึ่งก็วกกลับมาขึ้นที่ท่าเดิม (Promenade Commentees) รวมเวลาล่องเรือ ๗๐ นาที

พื้นที่บริเวณแม่น้ำสองสายมาสบกัน (เขาเรียกว่า Confluence) ได้รับการออกแบบภูมิสถาปัตย์ ให้เป็นทั้งย่านการค้าใหม่ และเป็นพื้นที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ มีอาคารทรงและสีแปลกตา ผมชอบใจที่เห็น คนมาพักผ่อนออกกำลังกายที่ทางเดินริมแม่น้ำ เป็นสภาพสังคมที่เป็น “สังคมสุขภาวะ” ดีกว่าวิถีชีวิตแบบอื่นๆ นอนๆ

เราได้ความรู้แถมแปลกใจว่า ในแม่น้ำยังมีเรือเก่าจอดอยู่ริมตลิ่ง เป็นบ้าน โรงแรม หรือ เกสต์เฮาส์ ด้วย อาคารเก่าริมน้ำที่เห็นสวยงามนั้น สร้างในศตวรรษที่ ๑๘ และ ๑๙ คืออายุ ๑๐๐ - ๒๐๐ ปี แต่ก็ได้รับการดูแลบูรณะ ให้ดูสวยงาม

ทำทางสายน้อยหน่อย ผมจึงชวนนั่งรถใต้ดิน (Metro) กลับโรงแรม ไปเช็คอิน และเมื่อขึ้นห้อง (๔๐๔) ก็พบว่าห้องแคบและสภาพแย่กว่าที่โรงแรม Nouvel ที่อานซีเสียอีก ผมลงไปถามว่าให้ห้องผิดเป็นห้องเดี่ยว หรือเปล่า เขายืนยันว่าเป็นห้องคู่ ผมบอกว่าทำไมให้ผ้าเช็ดตัวชุดเดียว เขาว่าเป็นมาตรฐานของที่นี่ว่าแล้วก็หยิบผ้าเช็ดตัวอีกชุดหนึ่งส่งให้ ว่าแถมให้ กลับมาที่ห้องนึกขึ้นได้ว่าต้องใช้ Wifi เหลือบดูมีป้ายบอกว่า WIFI 9 ผมก็กดโทรศัพท์เบอร์ ๙ ขอ user name และ password ซึ่งเมื่อได้มาก็ใช้ไม่ได้

ผมจึงได้ข้อสรุปว่า จองโรงแรมกับ Booking.com โดยมีเกณฑ์เน้นใกล้สถานีรถไฟ ก็คงจะได้โรงแรม แบบนี้ คือเป็นที่ซุกหัวนอนของคนหนุ่มสาวๆ เอาสะดวกเข้าว่า ไม่เน้นคุณภาพห้องและบริการ

อย่างไรก็ตาม การเที่ยวเมือง ลียง ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ที่มีเฮลิคอปเตอร์ ๒ ที่ คือพิพิธภัณฑสถาน กับล่องเรือ รวมทั้งเดินเที่ยว กันขวานผ่าซาก และการพักในห้องที่ไม่สะดวกสบายนัก ก็ถือเป็นการบำเพ็ญตะบะได้

ตอนเดินตามถนน และบนรถใต้ดิน ผมสังเกตว่า เวลานั้นคนฝรั่งเศสมีหลากหลายเชื้อชาติหรือผิวสี และสาวฝรั่งเศสที่เป็นคนขาวก็ไม่แต่งตัวเหมือนตอนผมไปปารีสเมื่อกว่า ๓๐ ปีก่อน ไม่ทราบว่ามันต่างกัน เพราะยุคสมัย หรือเพราะต่างเมือง

อาหารเย็น เป็นเสบียงอาหารไทยสำเร็จรูป ที่สาวน้อยขนมาจากกรุงเทพฯ ก่อนกินอาหาร ผมเอาเครื่องวัดความดันโลหิต เอามาวัดทั้งสาวน้อยและผม ขาวดีคือความดันปกติทั้งคู่

๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ วันอาทิตย์ เรากินอาหารที่โรงแรม (จ่ายต่างหาก) แล้วออกไปเที่ยวเมืองเก่า (Vieux Lyon) แต่เช้า

กินอาหารเช้า ซึ่งดีกว่าที่คิด รวมทั้งขอ user name Wifi password มาใช้อินเทอร์เน็ตได้เร็วมาก

กลับไปเตรียมความพร้อม สมอง gastro-colic reflex ของคนแก่ที่ห้อง แล้วออกเดินไปสถานีรถไฟ สวาน้อยต้องการตรวจสอบขบวนรถที่จะไป อาวียองฟรังก์นี้ และกลับบ่ายวันที่ ๔ ดูที่ป้ายเหลืองหาไม่พบ ไปถามการรถของสถานี เขาแนะนำให้ไปดูป้าย LCD สีฟ้า หากไม่มีให้ไปถามตามป้าย Accueil ซึ่งก็คือ Information นั่นเอง

เราต้องการรถไฟ ter ซึ่งไม่ต้องจอง จึงไม่มีค่าจอง ได้เที่ยว ๗.๒๐ น. ขากลับเที่ยว ๑๔.๑๘ หรือ ๑๖.๑๘ น. เมื่อได้เวลารถไฟออกแล้ว สวาน้อยก็สบายใจและพร้อมจะไปขึ้นรถ Metro ไปสถานี Lyon Vieux หรือเมืองโบราณลียง แล้วขึ้นรถ Funicular ไปสถานีบนสุดคือ Fourviere พอออกจากสถานีก็เจอวิหารนอเตรอดามแห่งฟูร์วีแยร์ เราเดินชมวิหารสามชั้นทั้งเดินเอง และขึ้นลงลิฟท์สำรวจเสียทั่ว เพราะไปวนเวียนอยู่แถวนี้กว่าสองชั่วโมง ท่ามกลางบรรยากาศเงียบสงบตอน ๘ น. และมีนักท่องเที่ยวจำนวนหนึ่งตอน ๑๐ น.

วิหารนี้ตั้งอยู่บนเนินเขา เหนือแม่น้ำโซน มองลงไปเห็นเมือง ลียง ทั้งเมือง

เราเดินตามทางไปดู Roman Amphitheatre ซึ่งเดินไปไม่ไกล มีสองที่ติดกัน คือที่ใหญ่กับที่เล็ก สร้างก่อน ค.ศ. ๑๕ ปี ตามรูปที่เขาติดป้ายให้ดู โรงแสดงกลางแห่งนี้ด้านหนึ่งหันสู่อาคารสูงหลายชั้น

เรานั่งพักในสวนกุหลาบใกล้ๆ โรงแสดงกลางแจ้ง จนเกือบ ๙ น. จึงเดินต่อ ว่าจะไปชมพิพิธภัณฑน์ แต่เปิด ๑๐ น. จึงเดินชมวิหารและนั่งพักในสวน จน ๑๐ น. จึงไปชมพิพิธภัณฑน์ ศาสนาคาทอลิก จัดแสดงโบราณวัตถุทางศาสนา มีเครื่องเงินของสันตปาปาปอนครลียง ในปี ค.ศ. 1805 ซึ่งเป็นลุงของจักรพรรดินโปเลียน เมืองนี้คงจะจงรักภักดีตอนโปเลียนในสมัยนั้น

ใช้เวลาชมพิพิธภัณฑน์เพียง ๑๕ นาที ก็ออกมาขึ้นรถ Funicular จะไปชมพิพิธภัณฑน์โบราณคดีโรมัน แต่เราสับสนระหว่าง Roman Theatre กับ Roman Museum และสวาน้อยเดินขึ้นลงเขาไม่สะดวก เราจึงถอยกลับไปสถานี Minimes เพื่อลง Funicular ไปเมืองเก่าลียง สับสนกับทางขึ้นทางลง และป้ายบอกเวลากว่าจะตระหนักว่า แม้จะมี ๒ ราง รถ Funicular ก็ทั้งขึ้นและลงในรางเดียวกัน แต่ต่างเวลา โดยเล่นสวนกันที่สถานีกลางทาง เราเสียค่าไถ่เป็นเวลาในชีวิตคนละ ๑๐ นาที แต่ผมได้อาศัยเวลา ๑๐ นาทีนี้เขียนบันทึกด้วย mini iPad ที่สถานีนั่นเอง

ในที่สุดเราก็ไปที่สถานีเมืองเก่าลียง และเดินไปที่จัตุรัส St. Jean ระหว่างทางมีตลาดชาวนาเล็กๆ ที่จัตุรัสนักศึกษาจัดงานบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม (โก๋บอกในภายหลัง) มีโปสเตอร์ มีเต้นท์ขายของ และเปิดเพลง มหาวิหาร St. Jean (ภาษาอังกฤษว่า St. John's Cathedral) ดูเก่าและไม้ตกแต่งมาก ว่าสร้างตั้งแต่ปี 1079

เรานั่งกินอาหารเที่ยงตรงหน้ามหาวิหารนั่นเอง แล้วนั่งรอ guided tour ภาคภาษาอังกฤษ ที่เราจองด้วยบัตร city card เมื่อวาน วันนี้แดดดีตามเคย แต่ลมแรง นั่งรอริมถนนรู้สึกหนาว

ทัวร์นี้ไฮเทค โกด์แจกเครื่องรับเสียง wireless ให้ลูกทัวร์ทุกคน พร้อมทั้งบอกว่าหุงไม่ต้องกิน ดังนั้นเราจึงได้ยินเสียงคำบรรยายดีแม้จะอยู่ไกล

สิ่งที่พิเศษสุดสำหรับทัวร์นี้คือ traboules ซึ่งหมายถึงทางเดินสาธารณะที่อยู่ในพื้นที่ส่วนบุคคล เพื่อใช้พื้นที่แคบของเมือง อยู่ร่วมกันของคนจำนวนมาก

แสดงว่าเมือง ลียง มีคนอยู่ร่วมกันหนาแน่นเป็นเมือง (urbanization) ก่อน ค.ศ. และในยุคกลาง ต่อกับยุคเรเนซองส์ บริเวณเมืองเก่ามีคนอยู่หนาแน่นมาก ประกอบกับเป็นพื้นที่แคบระหว่างภูเขากับแม่น้ำ (โชน) จึงเกิดระบบอาคารที่เป็นตึกหลายชั้น มีระบบบันไดเวียน ระบบพื้นที่ตรงกลางระหว่างตึก และระบบทางเดินส่วนกลาง

จบจาก ทัวร์เดินเท้ากับโกด์ ๒ ชั่วโมง สาวน้อยหมดแรง ต้องเติมพลังด้วยไอศกรีม และนั่งพักขา แล้วจึงนั่งรถไต่ดินไปต่อรถราง ไปพื้นที่ Confluence ได้พบสภาพคนแน่นของรถราง และได้ไปเห็นสภาพพื้นที่ Confluence และสะพานใหม่ภาคพื้นดิน หลังจากเมื่อวานได้เห็นจากเรือล่องแม่น้ำ ได้เห็นสะพานที่ออกแบบ เล่นจักรยานแตกต่างจากเลนรถราง ไม่มีเลนรถยนต์เลย

เรากลับสถานี ปารีสโย ด้วยรถราง ได้ชมเมืองผ่านรถรางที่คนแน่นมาก แต่พอใกล้ถึงก็ได้นั่ง สองสถานี กลับมากินอาหารเสปียงจากกรุงเทพ และเตรียมจัดกระเป๋า เอาของไป อาวียง น้อยที่สุด

จนถึงวันนี้ อากาศดี แดดดีตลอดมา จนผิวหนังจะเกรียม

๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เราออกจาก อาวียง กลับมานอนที่ ลียง ๑ คืน ที่โรงแรม Athena Part Dieu บริการก็ไม่ดีเหมือนเดิม คือได้ห้องแบบเดิมห่างไป ๒ ห้อง คือ ๔๐๖ และมีผ้าเช็ดตัวผืนเดียวตามเคย และเมื่อไปขอเขาก็ให้ นอกจากนั้น Wifi ที่ห้องก็ต่อไม่ค่อยติดอย่างเคย แต่หากลงไปใช้ที่ชั้นล่าง ก็ใช้ได้

ผมเข้าใจว่าราคาโรงแรมที่ผมจองผ่าน Booking.com จะแพงกว่าราคาปกติของโรงแรมเล็กน้อย และทางโรงแรมก็ควรจะเข้าร่วมมือกับ Booking.com และทางติดต่อกับลูกค้าโดยตรง อย่างโรงแรม Athena ก็บอกไว้ในเอกสารว่า เขาจะให้ราคาพิเศษ หากลูกค้าจองจากเขาโดยตรงที่ www.athena-hotel.fr

ชีวิตที่พอเพียง : ๒๑๙๐. ควงสาวเที่ยวฝรั่งเศส ๔. ลี Ying

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันศุกร์ที่ 11 กรกฎาคม 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 11 กรกฎาคม 2014 เวลา 13:21 น.

วิจารณ์ พานิช

มี.ย. ๕๗

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)

ดูภาพประกอบโปรดกด link :<http://www.gotoknow.org/posts/571322>